

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante ET

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Est & eodem nomine ciuitas Estiotor: in Macedonia: teste Ptolemaeo.

Pestum. Regre in dictione pestis

P ante ET

Petale. Require in dictione petalū

Petalum cum t exili: solium vocat. Petale huius petales cum t exili: insula est Gagetis indici fluminis. Et utrobique syllaba corripit.

Petafo. Require in dictione petafus.

Petafum. Ibidē.

Petafuncul⁹. Ibidē.

Petafus cū t exili mas. gñe. & petafum neu. declinari posse Vgu. tradit: fuit teste Laetantio grāmati. sup li. i. Thab. alatu Mercurij calciamen tū. Alij galericulū siue vmbellam scare dicūt. Vñ & apud Mar. & Vale. Max. & Suetoniū in augusto petefatus legi. s̄ est vmbella rect⁹.

Petafo eadē scriptura coxa vocat porcina salita. Mar. Nam mihi cum vetulo sit petafone nihil. Et format diminutiue Petafunculus. Iuue. satyra. viij. siccus petafuncul⁹: & vas pelāydū.

Petaur⁹ cū t exili machia erat vt qdaz dicūt lignea: q̄ quidē ludi gñe hoies p aera rotaz pulsu iactabant. Mar. Mani. lib. v. Ad nūeros enā illa licet cognata p artē. Corpa q̄ valido: salitū excussa petauro. Alternosq̄ cient mot⁹ delatus & ille. Nūciager: atq̄ hui⁹ casu suspēditur ille.

Mar. Quā rotā trāsmisso: toties ipacta petauero. Idē. Qd si p gratiales vias petauri: Inuitum iubeas subire Ladā. Iuue. saty. xiiij. Iactata petauero corpa. Grēci exponūt petaur⁹ esse laqueum & asseres: q̄ domos regūt. Pollux autē dicit esse asserculū: in q̄ vernaculę galline recubare solēt. Qui pō petauro ludit: petaur⁹ vocat: & petaurista. Var. li. de vita patrū. iij. Nec min⁹ aliq̄ i gñe sūt ludi velitis Galli Germani petauristae. At vero Noni⁹ eos a veteribz petauristas scribit esse appellatos: qui vel saltibus: vel scānis leuioribus mouerentur

Petaurus. Require in dictione petaurum.

Petaurista. Require ibidem.

Petorritū cū t exili utrobique: & dupli. r. & i lati. gallicū est vocab. testibz Quin. & Varro. q̄ etiā lancē scare dixit. Alij (vt refert Gelli⁹ in nocti. atti.) grēcā volūt esse dictionē: & voluere rotas scare dicūt: ita vt gen⁹ vehiculi sit. vnde & Pōpe. ait. Petorritū vocab. gallicū est. Alij (vt subdit) Osce putant dictū: qd q̄ si petorrotū appellāt. Quattuor em̄ (vt pgit) rotas hz De q̄ vehiculi gñe Hora. meminit lib. i. ser. dicēs. Atq̄ caballi. Pascēdi deducēda petorrita: nunc mihi curto. Ire licet malo. Hoc tñ sciēdū q̄ si grēcū (vt retulit Gelli⁹) vocabulū est cū secūdo aspirato petorritum scribere oportet: qua tñ litteratura scriptum nūq̄ legi.

Petra lapis vocat. Petra itē locus est iuxta Dyrachachiū: teste Strab. li. vij. Rursū Petra vrbs est

mediterranea Sicilię: & eodē noīe villa petræe Arabiæ: vt Ptole. oñdit. Petrus: p̄priū viri nomen. Petræa cū æ diph. in media syl. Oceani et Tethyos filia fuit: teste Hesiodo in Theogon. Petræia ea vocabat: q̄ pompā pcedēs in coloribz aut municipijs imitabat anum ebriam: vt scribit Pōpeius. Petreon: vrbs fuit Boetiæ: teste Home. li. Iliad. ij. Petrones rustici appellantur. a petræ: asperitate vel duricia sic cognominati. auctore Pōpeio. Vgutio petrones ea dicit esse petamina: quæ a petris absconduntur

Petræa. Regre in dictione petra.

Petræia. Ibidē.

Petreon. Ibidem

Petrones. Ibidē.

Petrus. Ibidem

Petra p loco & ciuitate. Require ibidem

P ante H

Phagineus: Require in dictione phagus

Phaginus. Require ibidem.

Phagus hui⁹ phagus vel gi q̄rra & secūda decli. declinari pōt. Virg. in Culice. Vmbrosęq̄ manent phag⁹ hederę ligātis brachia. Idē in initio Bucolicorū. Tityræ tu patulæ recubās sub tegmine fagi: arbor ē nota: q̄ a græc̄s τρυγος scribit. A q̄ fit p materiato Phagine⁹ & phagin⁹. Phagina phaginū gi syl. correpta. Vir. georg. iij. Post valido nitens sub pōdere phagin⁹ axis Qui. li. Metam. viij. Erat alueus illic. Phagineus dura clauo suspēsus ab ansa. Nam & græci φηγίπος: & φυγίπος.

Phalanga. Req. in dic. phalanx.

Phalangarij. Require ibidem.

Phalanx huius gis cū vnico l: & hæc phalanga declinari pōt: legio dī lingua Macedonū. Sūt tñ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē fustis est. Pli. lib. vij. natu. hist. Prælium Aphri contra Aegyptios facere fustibz: q̄s Phalagas vocat. At pō Marcell⁹. Palanga cū p scribi posse ostēdit: cū ait. Palangæ dicuntur fustes teretes: qui nauibz subiiciunt ad pelagus vel cum ad littora subducunt. vñ (vt ait) nunc Palangarios dicim⁹. qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro lib. de vita patrū. iij. Cum Pœnus in fretum obuiam venisset nostris: & quosdā cepisset: crudelissime p palāgis carinis subiecerat: quo metu debilitaret nostros

Phalaris hui⁹ phalaridis. vel phalaris cū vnico l: propriū fuit viri nomē. de quo Qui. li. iij. tritium. Dixerat & phaler⁹ pœnæ mirādę reparator. Virg. li. eneid. ix. Principio phalarim. Phaleræ cū vnico l sequēte e: ornāmēta sunt equorū. neq̄ a phain descēdit: vt cū Cathof. Vgu. somniauit: sed a φάτερω: qd est illustrō. vel (vt qdam volūt) αφοτρισφάλεσφαλον Virg. lib. eneid. ij. Primus equum phaleris insignem victor habeto. a grēc̄s cum α in media φάλερφ scribitur.